

РЕШЕНИЕ

№ 3906

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2419** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Й. срещу Решение № 1049 от 20.11.2021 г. по НАХД № 6711/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-269/12.04.2021г., издадено заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221 ал. 8, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 100о1 ал. 2 във вр.ал.4, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение второ във връзка с ал. 3 от ЗППЦК вр. вр. § 45, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 28 от 2020 г).

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и не съответства на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че вместо да приложи чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, районният съд е променил правната квалификация на нарушението и липсва произнасяне по същество на спор. Сочи, че не е изяснено по безспорен начин срещу кое лице е съставен АУАН, доколкото е посочено грешно

ЕИК и не е изяснен въпросът дали дружеството е в задължено лице по чл. 100о1, ал. 2 от ЗППЦК. Излагат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и на потвърденото с него НП. Алтернативно – да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. Претендират се направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., която поддържа касационната жалба. Представя разпечатка от електронен регистър на КФН. Не претендира разноски.

Ответникът – КФН в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а първоинстанционното решение за правилно.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна е установено следното: [фирма] е вписано под № РГ-05-76 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН, притежава статут на емитент и като такъв е адресат на нормите на ЗППЦК и на подзаконовите актове по прилагането му. От справка на интернет страницата на [фирма] за емитенти, които разкриват регулирана информация, за [фирма] било установено, че дружеството използва за оповестяване на дължимата информация пред обществеността интернет портала, достъпен на адрес: <http://www.fininfo.news.bg/>. При извършена проверка в интернет и в масивите на посочения интернет портал е констатирано от служители в КФН, че в законоустановения срок до 30.09.2020 г. същото не е разкрило през

обществеността публично уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството за първо тримесечие на 2020 г. Св. М. намерила, че описаното съставлява нарушение на разпоредбите на ЗППЦК и съставила срещу [фирма] АУАН №Р-06-799/28.10.2020г. В така съставения АУАН горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 100о1 ал. 2 във вр.ал.4, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение второ във връзка с ал. 3 от ЗППЦК вр. вр. § 45, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 28 от 2020 г). Въз основа на констатациите в процесния АУАН, е издаденото атакуваното НП.

За да потвърди процесното НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана

административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията, както и че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Решението е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

По делото е безспорно установено, че [фирма] е вписано под № РГ-05-76 е регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН и като такава е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове за прилагането му. Неоснователно е оплакването на касатора, че посочването на грешно ЕИК в процесния АУАН е довело до ограничаване правото му на защита, доколкото грешката е преодоляна при издаване на НП, което от своя страна е съдържа всички задължителни реквизити за издаването му. Посоченото не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, които да водят до ограничаване или нарушаване на гарантираното от закона право на защита на нарушителя, още повече, че АУАН е съставен в присъствието на представител на [фирма] – упълномощено лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 100о1 ал. 2 във вр.ал.4, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение второ във връзка с ал. 3 от ЗППЦК вр. вр. § 45, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 28 от 2020 г), през 2020 г. емитентът е длъжен да представи на обществеността уведомление на консолидирана основа за финансово състояние за първо тримесечие на 2020 г. в срок до 30.09.2020 г. От справка от интернет страницата на [фирма] е установено, че касаторът не е изпълнило законовото задължение, с което безспорно е осъществил вмененото му нарушение. Несъстоятелно е твърдението в жалбата, че съдът е следвало да приложи чл. 3 ал. 1 от ЗАНН – в случая не се касае за по-благоприятен закон по смисъла на цитираната разпоредба.

Както в процесния АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, са описани ясно и в достатъчно пълна степен всички елементи от състава на констатираното административно нарушение. При извършената проверка настоящата инстанция не установи нарушения на процедурните правила за съставянето на АУАН и НП. Същите отговарят на изискванията относно формата и съдържанието им, посочени в разпоредбите на чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН, а отразената в акта фактическа обстановка е намерила съответното изражение и в издаденото НП. Извършеното нарушение е конкретизирано, като в описателната част на НП са посочени релевантните факти и обстоятелства, които се установяват от доказателствената съвкупност.

Не са налице предпоставки по чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид. Наред с това наложената по чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1 от ЗППЦК имуществена санкция в размер на 5 000 лева представлява предвиденият от закона минимален размер. Санкционната норма е правилно определена, тъй като нарушението на чл. 100о от ЗППЦК е посочено в ал. 1, т. 3 на чл. 221 от ЗППЦК,

която връзка е посочена в процесното НП.

В рамките на длъжимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 150 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1049 от 20.11.2021 г., постановено по НАХД № 6711/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.